

JAUNU IESPĒJU SALA

Reiz man bija ceļojums ar kuģi. Vētras laikā kuģis avarēja netālu no neapdzīvotas salas Klusajā okeānā. Es un vairāki cilvēki laimīgi nokļuvām uz salas.

Katrs cilvēks darīja to, ko vislabāk prata, lai kopā varētu izdzīvot. Mans uzdevums bija gatavot ēst.

Pati sala bija omulīga, jo tas bija tropiskais mežs, kurā auga visādi augļi, ūdeņos dzīvoja zivis un bruņurupuči, kokos bija putni. Man bija liels izaicinājums, jo vajadzēja izdomāt kādus ēdienus var pagatavot no šajā salā pieejamajiem produktiem. Es daudz laika pavadīju staigājot un pētot salas apkārtni. Pats grūtākais bija atrast piemērotas garšvielas un iepazīt jaunas. No pieredzes es zināju, ka no viena un tā paša produkta, atkarībā no pievienotās garšvielas, var pagatavot dažādus ēdienus. Šeit bija iespēja radīt pilnīgi jaunus ēdienus!

Bija veiksmīgas dienas un ne pārāk. Reiz man gadījās astoņkājis. Tas mani apvija un sūcās klāt. Kā lai tieku galā ar tā garajiem un stiprajiem taustekļiem? Tuvumā nav neviena, kuru pasaukt palīgā. Nometu zemē – šis mūk! Saprotu, ka ātri jātiek galā, jo visi gaida pusdienas. Un tā es to astoņkāji cēlu un metu...kamēr uzvarētājs bija ES. Sanāca, ka gaļiņa bija labi izdauzīta un maiga!

